

" INGESNEEUWD "

**TRAGIKOMISCHE THRILLER IN DRIE BEDRIJVEN
5 DAMES - 4 HEREN
DOOR
CARL SLOTBOOM**

**VOOR ONZE VAKANTIEBUREN IN DEURNE
ANNIE EN LEO VAN DIJK**

ROLVERDELING:

Ted	Hoteleigenaar	vanaf 45 jaar
Jans	Zijn hulp	vanaf 40 jaar
Sam	Haar broer	vanaf 25 jaar
Piet	Toerist	25-35
Karin	Zijn vrouw	25-35
Annie	Moeder van Karin	vanaf 50 jaar
Leo	Haar echtgenoot	vanaf 50 jaar
Jill	Toeriste	vanaf 40 jaar
Kim	Haar dochter	16-23

KORTE INHOUD:

Toeristen zijn onderweg in de bergen als ze worden overvallen door een sneeuwstorm. Aan een doodlopende weg vinden ze een armzalig hotel, dat beheerd wordt door een sinistere man, bijgestaan door zijn hulp en haar vreemde broer. In de kelder doen de gasten een afschuwelijke ontdekking.

DECOR:

Links de op- en afgang naar de hal en naar buiten.
Rechts de deur naar boven.
In de achterwand de kelderdeur, een venster en de open haard.
Verder een grote houten tafel met daar omheen tenminste 6 stoelen.
Tevens op het toneel een oude zitbank.
De kamer kan verder naar eigen inzicht worden ingericht.
Het geheel maakt een armoedige indruk.

TYPERINGEN:

Ted	Een zonderlinge man, sinister. Vies, onverzorgd. Sloft door het huis.
Jans	Zeer sloom, slonzig, onverzorgd. Sloft door het huis.
Sam	Geestelijk achtergebleven man. Kinderlijk.
Piet	Aardige man. Beetje macho.
Karin	Aardige vrouw. Kijkt nogal tegen haar man op.
Annie	Kouwe kak. Heel erg bits.
Leo	Geen onvriendelijke man. Leeft een beetje in zijn eigen wereldje.
Jill	Feministisch. Hart op de tong.
Kim	Vlotte meid. Niet op haar mondje gevallen.

KLEDING-ADVIEZEN:

Ted	Tuinbroek, t-shirt, lange sluike haren, stoppelbaard. Geheel is heel erg onverzorgd. Om zijn middel heeft hij een centuur waaraan een sleutelbos hangt.
Jans	Slonzig, onverzorgd.
Sam	Onverzorgd.
Piet	Overdadige gouden sieraden. Mobiele telefoon opvallend aan zijn broekriem. Overhemd net even iets te ver open. Matje of permanent.
Karin	Gewoon, netjes gekleed.
Annie	Gekleed alsof ze naar een galabal gaat.
Leo	Gewoon, netjes gekleed.
Jill	Stoer gekleed.
Kim	Volgens de mode van deze tijd gekleed.

OPMERKINGEN:

In de regie-aanwijzingen wordt met "komt op, gaat af" altijd de deur links bedoeld. De rechterdeur wordt aangeduid met "gaat naar boven" en "komt van boven".

Carl Slotboom
Abbekerk/Deurne
augustus 2005
slotboom@quicknet.nl
www.carlslotboom.nl

EERSTE BEDRIJF:

(Als het doek opgaat is het toneel leeg. De open haard brandt. Na enkele ogenblikken steekt Piet zijn hoofd om de deur)

PIET **(Roept)** Hallo ? ... Hallo, is hier iemand ? **(Komt de kamer in, gevolgd door Karin. Beiden hebben sneeuw op hun jas)** Hier is ook al niemand.

KARIN Maar het is in ieder geval lekker warm hier. **(Gaat bij de open haard staan en warmt haar handen)**

PIET **(Loopt naar de deur die naar boven leidt en doet deze open)** Hallo ? ... Is hier iemand ? **(Na een korte pauze)** Niemand dus. Hier misschien. **(Loopt naar de kelderdeur)** Deze deur zit op slot.

KARIN Het huis schijnt verlaten te zijn.

PIET In een verlaten huis brandt geen open haard. Bovendien staat op het bord bij de brievenbus dat je hier kunt overnachten. Er zal toch iemand moeten zijn om de gasten te ontvangen ?

KARIN **(Kijkt om zich heen)** Overnachten ? Hier ? Zou je denken Piepie ?

PIET Moment. Laten we even afspreken dat je me geen Piepie noemt.

KARIN Maar zo noem ik je toch altijd ?

PIET En ik heb je al duizend keer gezegd dat ik niet zo genoemd wil worden.

PIET Maar hoe moet ik je dan noemen ?

KARIN Je weet toch hoop ik wel hoe ik heet ?

PIET Ja natuurlijk weet ik hoe je heet.

PIET Nou dan.

KARIN Maar dat klinkt zo vreemd.

PIET Als je het maar lang genoeg volhoudt went het vanzelf. **(Kijkt om zich heen)** Het schijnt z'n beste dagen wel gehad te hebben als ik zo om me heen kijk.

KARIN Een hotel op z'n retour.

PIET Ja, lekker snel ziet het er allemaal niet uit.

KARIN En ik krijg ook niet de indruk dat het hier wemelt van de hotelgasten.

PIET Wat wil je, zo afgelegen en dan nog midden in de winter.

KARIN Ik voel me hier helemaal niet op m'n gemak, laten we weggaan.

PIET Weggaan ? Waarheen als ik vragen mag ? Door die sneeuw is alles afgesloten, we kunnen niet voor- en niet achteruit.

KARIN **(Kijkt om zich heen)** Het maakt allemaal zo'n sinistere indruk.

PIET Volgens mij kijk je te veel televisie.

KARIN Hoe dan ook, echt lekker voelt het allemaal niet.

PIET We mogen blij zijn dat aan deze doodlopende weg een hotelletje staat, waar we onderdak kunnen krijgen. Tenminste ... als we dat bord buiten mogen geloven.

KARIN Laten we in de auto gaan zitten.

PIET In de auto zitten ? Mens het vriest dat het kraakt en als het zo door blijft sneeuwen is die auto binnen een paar uur helemaal ondergesneeuwd.

KARIN We kunnen de motor laten lopen en de verwarming aan doen.

PIET Hè ja, lekker zeg, met z'n allen in zo'n benauwde wagen. Nee hoor, we wachten hier, er zal zo heus wel iemand komen.

KARIN Stel dat de eigenaar onderweg is en ook niet verder kan.

PIET Dan heeft deze jongen mooi het rijk alleen. Kijk nog eens in die hal of er iemand is.

KARIN **(Wil naar de hal. Als ze bij de deuropening is, staat Ted plotseling voor haar neus. Hij heeft blokken hout voor de open haard bij zich. Karin schrikt zich een ongeluk)** Ah !

TED Kijk eens aan ... volk.

KARIN Kun je niet even aankloppen ... engerd ?!

TED Aankloppen ? In m'n eigen huis ? **(Legt het hout bij de open haard)**

KARIN Ik schrik me een ongeluk.

TED Hoe bent u binnengekomen ?

KARIN Ik zou er een hartverzakking aan overhouden.

TED Ik heb u een vraag gesteld.

KARIN Een eh ...

PIET **(Duwt Karin aan de kant)** Laat deze jongen dat maar even regelen. **(Steekt zijn hand uit, die echter door Ted niet wordt aangepakt)** Mijn naam is Piet en dit is mijn vrouw Karin. We zijn overvallen door ...

TED **(Onderbreekt Piet)** Dat is geen antwoord op mijn vraag.

PIET Wat was de vraag ook alweer ?

TED Bent u zo kort van memorie ?

KARIN Laten we gaan, ik voel me hier helemaal niet op m'n gemak Piepie.

PIET Nog één keer Piepie en ik zet je buiten in de sneeuw. Als je wilt gaan, ga dan ook ! **(Tegen Ted)** De voordeur stond open en toen dacht ik dat we misschien ...

TED **(Onderbreekt Piet)** Hier zonder meer naar binnen konden stappen.

PIET Ja eh ... ja, zo ongeveer.

TED Wat een vreemde gedachtengang.

PIET Vindt u ?

TED Ja, nogal. Maar goed, nu u eenmaal binnen bent ... wat kan ik voor u doen ?

PIET De doorgaande weg is door de sneeuw afgesloten, we kunnen niet terug en we kunnen niet verder en omdat er op het bord staat ...

TED **(Onderbreekt Piet)** U zoekt dus onderdak.

PIET Ja eh ... eigenlijk wel ja.

TED **(Gaat heel dicht bij Karin staan)** U ook ?

KARIN Nou dat is eh ... ik eh ...

TED **(Tegen Piet)** Uw vrouw lijkt me een onzeker typetje.

PIET Valt wel mee, ze is nooit zo enthousiast in het begin.

TED Ik zou maar heel goed op haar passen als ik u was.

PIET Op haar passen ? Hoe bedoelt u ?

TED Mooie vrouwen hebben de neiging vreemde sprongen te maken als ze de kans krijgen. **(Legt hout in de open haard)**

PIET Mijn vrouw is niet zo springerig. Maar eh ... is het mogelijk dat we hier overnachten ?

TED Misschien.

PIET Misschien ?

TED Niets is zeker in dit leven.

PIET Op het bord bij de brievenbus staat ...

TED **(Onderbreekt Piet)** Ik weet wat er op het bord staat.

PIET Maar is dit dan een hotel of pension ?

TED Min of meer.

KARIN **(Voor zichzelf)** Het lijkt wel een cryptogram.

TED We hebben het niet zo druk de laatste tijd.

KARIN Die indruk kregen we al.

TED Dat is knap. U bent net binnen en u heeft nu al de indruk dat wij het niet zo druk hebben de laatste tijd. U moet helderziende zijn. Maar goed, ik zal kijken wat ik voor u kan doen.

PIET En wat zijn de kosten ?

TED Maakt u zich daarover maar geen zorgen.

PIET Deze jongen maakt zich niet zo snel zorgen, maar we willen van te voren graag weten waar we aan toe zijn.

TED U heeft zojuist toch gezegd dat de weg in beide richtingen afgesloten is ?

PIET Ja.

TED Dat betekent dus dat u gedwongen bent om hier te blijven.

PIET Daar lijkt het wel op ja.

TED Nou, dan maakt het toch niets meer uit wat het kost ? Ik ga kijken wat ik voor u kan doen. **(Gaat af. Komt weer op)** Uw jas kunt u in de hal ophangen. **(Gaat af)**

KARIN Wat een griezel, ik blijf geen minuut langer in dit huis. Ik voel me hier helemaal niet op m'n gemak.

PIET Ik denk dat we geen andere keus hebben.

KARIN Zag je hoe dicht hij bij me ging staan ?

PIET Lekker toch ?

KARIN Doodeng.

PIET Hij lijkt me volkomen onschuldig, gewoon een beetje raar. Dat krijgen

mensen als ze eenzaam wonen.

KARIN Blijf voor de zekerheid toch maar bij me in de buurt.

PIET Laat dat maar aan deze jongen over. **(Doet zijn jas uit en geeft deze aan Karin)** Hier, hang maar even op. **(Karin af)**

KARIN **(Komt op)** Ik vraag me trouwens af of ze hier onderdak voor ons allemaal hebben.

PIET Geen idee, dat zullen we gauw genoeg weten. Het huis lijkt me anders groot genoeg.

TED **(Komt op, gevolgd door Jans)** Jans, deze meneer en mevrouw willen hier overnachten.

JANS Overnachten ? Weet u dat wel zeker ?

KARIN Eh ... ja ... hoezo ?

PIET Door de sneeuwval kunnen we niet verder en toen zagen we dit huis en het bord bij de brievenbus.

JANS Bord ?

TED Ons uithangbord.

JANS Oh ... dát bord.

TED **(Tegen Jans)** We geven deze mensen de kamer aan de voorkant.

JANS Het is mij om het even.

KARIN We zijn niet alleen.

TED Niet alleen ?

KARIN Mijn ouders zitten nog in de auto.

TED Uw man, uw ouders ... **(Komt heel dicht bij Karin)** Ja, als je zo'n mooie vrouw bent, kun je geen bescherming genoeg om je heen hebben.

JANS Allemaal op één kamer dan maar ?

PIET Nee zeg, doe me een lol.

TED Kan heel gezellig zijn.

PIET Ik hoor het al, u kent mijn schoonmoeder nog niet.

TED Meneer en mevrouw de kamer aan de voorkant, dat is kamer vier. En de andere gasten krijgen kamer zeven.

JANS Sinds wanneer hebben de kamers hier nummers ?

TED **(Geïrriteerd)** Sinds vandaag. Zijn de kamers op orde ?

JANS Die kamers zijn altijd op orde, zo vaak worden ze niet gebruikt. De laatste keer dat wij ...

TED **(Onderbreekt Jans)** Praat niet zoveel.

ANNIE **(Komt op)** Waar blijven jullie nou ?

TED **(Tegen Karin)** Is dat uw moeder ?

KARIN Ja dat is eh ...

ANNIE **(Tegen Ted en Jans. Koel en afstandelijk)** Goedemiddag.

KARIN We kunnen hier overnachten.

ANNIE Overnachten ? Hier ?

KARIN Het schijnt een soort hotel te zijn.

ANNIE **(Kijkt om zich heen)** Nou, daar ziet het anders niet naar uit. Wat een gribus zeg.

JANS U heeft kamer zeven.

ANNIE Dat kan me niet schelen. Zijn de bedden schoon ?

JANS Waarom zouden die niet schoon zijn ?

ANNIE **(Bekijkt Jans van top tot teen)** Och ...

PIET Waar is pa ?

ANNIE In de auto, hij weigert er uit te komen, het is hem te koud.

PIET Lekker laten zitten dus.

ANNIE Als hij werkelijk begint te klappertanden komt hij vanzelf wel tevoorschijn.

PIET Rustig afwachten. **(Tegen Ted)** Behoort u tot het personeel van dit eh ... dit onderkomen hier ?

TED In zekere zin.

ANNIE U kunt onze bagage uit de auto halen.

TED Dat geloof ik graag, maar daar ben ik niet voor aangenomen.

ANNIE Dan stuurt u één van de personeelsleden die daar wel voor aangenomen is.

JANS Ik ga niet lopen zeulen met zware koffers.

TED U hoort het, het overige personeel staat niet te springen.

ANNIE **(Tegen Karin)** Dat begint al goed.
KARIN Probeer je even aan te passen mam.
ANNIE Dat lijkt me onder deze omstandigheden en in deze ambiance een hele opgave kind. Maar goed, ik zal m'n best doen. **(Tegen Ted)** Welke functie bekleedt u in dit etablissement ?

TED Ik ben de eigenaar.
ANNIE **(Bekijkt Ted van top tot teen. Voor zichzelf)** Mijn hemel ... niet te geloven. Nou ja, hoe dan ook, we zijn hier gestrand en zullen het er mee moeten doen. Hoe zit het met het ontbijt, lunch, diner ?

TED U zult moeten eten wat de pot schaft.
ANNIE Lopend buffet ? Keuzemenu ?
TED Eten wat de pot schaft heb ik gezegd.
ANNIE Dat kan allemaal wel zijn, maar ik zou toch graag de kaart willen zien.
TED U ziet vanzelf wel wat Jans op tafel zet.
ANNIE Mijn man is een moeilijke eter, die lust bijna niets.
TED Dan ben ik bang dat uw man een probleem heeft en de hongerdood schijnt zeer onaangenaam te zijn.

KARIN Hè gatver ...
ANNIE Ik hoor het al, u bent een optimist. Heeft u meerdere gasten op dit moment ?

TED Niet zoveel.
JANS We hebben al jaren geen gasten gehad.
TED Praat niet zoveel heb ik gezegd.
ANNIE **(Tegen Piet)** Wil jij pa even gaan halen ?
PIET Waarom ik ?
ANNIE Iemand zal hem toch moeten halen nietwaar ?
PIET Ga u gang zou ik zeggen, het is uw man. Bovendien heeft u net zelf gezegd dat hij vanzelf wel tevoorschijn komt.

KARIN Ik haal pa wel even.
TED **(Heel dicht bij Karin)** Ik loop wel even met u mee.
KARIN **(Schrikt)** Nee, dat is eh ... ik ben zo weer terug. **(Karin heel snel af)**
TED **(Tegen Piet)** Uw vrouw schijnt me ietwat angstig.
ANNIE Ja, wat wilt u, het ziet er hier allemaal niet erg uitnodigend uit.
TED Ik had het tegen uw schoonzoon.
ANNIE **(Kijkt om zich heen)** Heeft z'n beste tijd gehad als u het mij vraagt.
TED Ik krijg zo heel langzaam de indruk dat het u hier niet bevalt mevrouw.
ANNIE Och ... ik pas me wel aan.
TED Daar lijkt het anders niet op.
ANNIE Ik verkeer doorgaans in hotels van een ander gehalte.
TED U bent vrij om te gaan.
ANNIE Makkelijk gezegd als een mens geen kant op kan.
JANS Moet ik eigenlijk nog lang wachten ? Ik krijg vocht in m'n benen van dat lange staan.

TED Geduld is een schone zaak. Als mevrouw met haar vader terug is, kun je onze gasten de kamers wijzen.

ANNIE In de hotels waar wij doorgaans verkeren zijn we gewend bij aankomst een welkomstdrankje van het huis te krijgen.

PIET Heeft u iets onder de kurk waar deze jongen het lekker warm van krijgt ?
TED Natuurlijk, klant is koning. Ach Jans haal even glazen en iets te drinken.
JANS Waarom ik ?
TED Omdat je klaagde dat je vocht in je benen kreeg van het lange staan. Beweging is dus goed voor je, stimuleert de vochthuishouding.

JANS Jaja ... ik ga al. **(Jans sloft af)**
TED Ga zitten.
ANNIE Is dit een dreigement ?
TED U mag ook blijven staan als u dat liever doet. **(Piet en Annie gaan zitten)**
KARIN **(Komt op, meteen gevolgd door Leo)** Hier is pa.
LEO Nou, dat had niet veel langer moeten duren, dan hadden jullie me als sneeuwpop in de tuin kunnen zetten. Volgens mij zijn m'n tenen bevroren.

ANNIE Jij wilde zelf in die auto blijven wachten.

LEO Ja, maar toen wist ik nog niet hoe lang dit allemaal zou gaan duren. **(Tegen Piet, met een blik naar Ted)** Wie is die vent ?

PIET De eigenaar.

LEO Wat een onguur type.

KARIN Hè pa, hou je even in wil je ?

LEO **(Tegen Annie)** Karin zei dat we hier overnachten. Is dit een hotel ?

ANNIE We kunnen hier overnachten, maar vraag me niet waar we terecht gekomen zijn. Ga zitten. **(Leo gaat zitten)**

TED Jans haalt iets te drinken.

LEO Daar ben ik hard aan toe. Het duurt uren voordat ik weer enigszins op temperatuur ben.

ANNIE Eigen schuld, dan had je maar niet zo lang in die auto moeten blijven zitten. Niet zeuren dus. **(Tegen Ted)** Heeft u folders van dit eh ... dit onderkomen hier ?

TED Folders ? Waarom zou ik folders moeten hebben.

ANNIE Omdat het gebruikelijk is dat gasten bij binnenkomst informatie krijgen. We moeten toch weten waar we terecht gekomen zijn en waar we alles kunnen vinden.

TED Waar u terecht gekomen bent, weet u inmiddels en vinden hoeft u hier helemaal niets. Als u iets nodig hebt dan vraagt u het maar. Daar hebben we allemaal geen folders voor nodig.

ANNIE En de omgeving ? Heeft u dan tenminste een folder van de omgeving ?

TED Omgeving ? Er is hier nauwelijks omgeving mevrouw. Deze weg loopt dood en de doorgaande weg is door de hevige sneeuwval voorlopig onbegaanbaar. Uw omgeving zal zich de komende tijd dus beperken tot het aantal vierkante meters binnen dit huis.

KARIN Hoe lang kan het duren voordat de weg weer vrij is ?

TED Geen idee. Daar zal de sneeuwruimdienst aan te pas moeten komen, maar die zijn doorgaans niet zo snel.

KARIN We zitten hier de komende dagen dus nog wel.

TED Voorlopig zit u droog.

KARIN **(Tegen Annie)** Ik voel me hier helemaal niet op m'n gemak.

TED Ik ga eens kijken waar Jans met de drank blijft. **(Ted af)**

LEO Die vent zou wel eens onder de douche mogen, wat een onfris type zeg.

ANNIE Waar zijn we in 's hemelsnaam terecht gekomen ? Ik verbeeld me niets ... werkelijk niet, maar deze entourage ... afschuwelijk gewoonweg.

PIET We mogen blij zijn dat we onderdak hebben gevonden.

ANNIE Nou, om je de waarheid te zeggen ben ik alles behalve blij met dit onderdak. Een kippenhok is er sjiek bij. En dan te bedenken dat we gereserveerd hebben in een uitstekend hotel, dat van hieruit hoogstens veertig kilometer verwijderd ligt.

KARIN Maar waar we niet naar toe kunnen omdat de sneeuw roet in het eten heeft gegooid.

ANNIE Sauna, binnenzwembad, fitnessruimte, riante kamers met alles er op en er aan enzovoort enzovoort ...

LEO Waar blijft die drank ?

ANNIE Daar hadden we niet om drank hoeven vragen, de koelkast op onze kamer staat er vol mee, zoveel we willen. Voldoende om met het hele gezin drie keer op een avond dronken te worden. **(Pakt een mobiele telefoon en een briefje uit haar tas. Kijkt op het briefje en toetst een nummer in)**

KARIN Wie ga je bellen ?

ANNIE Het hotel. Ze zullen toch moeten weten dat we niet kunnen komen. **(Na een korte pauze)** Vreemd, ik hoor helemaal niets. **(Kijkt op de telefoon)** Oh geweldig, dat kan er nog wel bij. Ik heb geen netwerk.

PIET Ik probeer mijn telefoon wel. **(Pakt de mobiele telefoon die aan zijn broekriem hangt en kijkt er naar)** Oh, dat is lekker, ik heb ook geen netwerk.

KARIN Dat meen je niet.

ANNIE Als Frankenstein zo direct weer terug is vraag ik wel of we met de huistelefoon mogen bellen.

KARIN Misschien is morgen de weg weer vrij en kunnen we verder.
PIET Daar zou ik maar niet al te veel op rekenen. Nou, deze jongen gaat de bagage maar eens uit de auto halen.

ANNIE Zelf met je koffers lopen sjouwen, wat een bedoening zeg.
PIET Help je mee pa ?
LEO Nee, ik heb koude handen.
PIET Ik had het kunnen weten.
LEO Dan had je ook niet hoeven vragen.
PIET Als ik niet binnen een kwartier terug ben, kom dan maar met een schop om me uit te graven. **(Piet af)**

KARIN Je had Piepie best even kunnen helpen pa.
LEO Die paar koffers zijn zoveel werk niet.
ANNIE **(Tegen Karin)** Bovendien is je man een sterke vent ... **(Met minachting)** een sterke bouwvakker.

KARIN Oh ... krijgen we nou dat weer ?
ANNIE Hoe bedoel je ?
KARIN Het thema bouwvakker.
ANNIE We hadden iets anders voor je in gedachten kind, dat weet je.
KARIN Ja mam, dat weet ik, een arts, een advocaat of een andere gestudeerde griezel.
ANNIE Maar jij moest uitgerekend met hém naar huis komen.
KARIN Omdat ik uitgerekend van hém hou.
ANNIE Hoe kan een mens in hemelsnaam van een bouwvakker houden ?
KARIN **(Geïrriteerd)** Hè mam, alsjeblijft, laten we ophouden.
ANNIE En dan zijn manier van spreken ... deze jongen zal dit, deze jongen zal dat. Afschuwelijk gewoonweg.

LEO Ik vind hem een geschikte peer.
ANNIE Hè Leo, bemoei je er even niet mee, wil je ? En uitdrukkingen als geschikte peer vind ik absoluut ongepast. **(Tegen Karin)** En dan dat kinderachtige ge-piepie.

KARIN Je zou misschien eens iets meer moeite voor hem kunnen doen.
ANNIE Moeite voor hem doen ?
KARIN Niet zo afstandelijk. Hem het gevoel geven dat hij er bij hoort.
ANNIE M'n dunkt, ik heb hem als schoonzoon geaccepteerd.
KARIN Daar is dan ook alles mee gezegd.
ANNIE Het spijt me, meer kan ik er echt niet van maken. Ik verbeeld me niets ... werkelijk niet, maar het standverschil is nu eenmaal te groot.

KARIN Maar niet groot genoeg om met hem op vakantie te gaan.
ANNIE Nee kind dat zie je verkeerd. Pa en ik zijn met jou op vakantie. Dat Piet meegaat is niet onze keus geweest, jij wilde persé dat hij mee ging.

KARIN Ja hallo zeg, het is m'n man hoor.
TED **(Komt binnen met een fles en vier glazen)** Het heeft even geduurd, maar we konden de fles niet vinden. **(Blaast tegen de fles waar een enorme stofwolk vanaf komt)**

ANNIE **(Voor zichzelf)** Mijn hemel.
TED **(Pakt een potlood uit z'n zak en zet op de fles, ter hoogte van de drank, een streepje)** U kunt de fles mee naar boven nemen. Fles bewaren, want aan de hand van het streepje kan ik zien hoeveel u gedronken heeft. Belangrijk bij de afrekening.

ANNIE Ik begrijp dat het welkomstdrankje niet door het huis aangeboden wordt.
TED Als ik iedereen die hier binnenwaait drank moet aanbieden, kan ik de tent wel sluiten. Ik zal Jans sturen, zij zal u de kamers wijzen.

ANNIE Is het mogelijk dat we nog iets te eten krijgen ?
TED We eten tegen zeven uur.
ANNIE En wat eten we als ik vragen mag ?
TED Dat mag u wel vragen, maar ik heb geen idee. Jans kookt ... tenminste ... dat hoop ik.

ANNIE En als ze dat niet doet ?
TED Dan eten we niet.
ANNIE U weet toch wel zeker dat dit een hotel is ?

TED Niets is zeker in dit leven mevrouw.
ANNIE Ik zou graag even van uw telefoon gebruik willen maken. Ik moet het hotel bellen dat we verhinderd zijn en niet kunnen komen.
TED We hebben hier geen telefoon.
ANNIE Geen telefoon ?
TED Klopt.
ANNIE Wilt u me vertellen dat u hier hoog in de bergen, in deze verlaten omgeving geen ...
TED **(Onderbreekt Annie)** U heeft het goed gehoord mevrouw. Ik zal Jans zeggen dat ze u de kamers kan wijzen. **(Ted af)**
LEO Eerst een borrel. **(Schenkt in en drinkt zijn glas in één teug leeg)** Dat doet goed.
KARIN Nou, een mooie bedoening, geen telefoon en afhankelijk van Jans. Als ze kookt eten we, als ze niet kookt, eten we niet.
ANNIE Volgens mij zijn we bij een stel holbewoners terecht gekomen. Geloof jij nou dat ze hier geen telefoon hebben ?
KARIN Als hij het zegt zal het wel zo zijn.
ANNIE **(Tegen Leo, die de fles weer pakt)** Moet je nu meteen zo roekeloos drinken ?
LEO Ik was er hard aan toe.
ANNIE De vakantie is nog lang genoeg. **(Pakt de fles af)**
PIET **(Komt op met 2 koffers)** De rest haal ik straks wel. Wat een weer zeg, het blijft maar sneeuwen. Als dat zo doorgaat zitten we hier vast tot het volgende voorjaar.
ANNIE Ik moet er niet aan denken.
PIET Weten jullie inmiddels al waar we moeten zijn ?
KARIN De eigenaar zou Jans sturen. Zij zal ons de kamers wijzen.
ANNIE Ze leek me niet één van de vlotste. **(Jans komt op)** Oh ... nu toevallig even wel.
LEO Nou ... op naar de kamers, dan kan ik eindelijk een uurtje plat.
ANNIE Een uurtje plat ? Je gaat anders nooit naar bed overdag.
LEO Ik heb vakantie en ik heb zin om in deze vakantie allerlei dingen te doen die ik anders nooit doe.
PIET Mooi, steek dan voor de verandering je handen maar eens uit je mouwen en pak een koffer.
LEO Alleen dingen die ik leuk vind.
JANS U weet zeker dat u hier wilt overnachten ?
KARIN Dat vroeg u straks ook al. Waarom vraagt u dat eigenlijk ?
JANS Och ... zo maar. Nou ... kom op, naar boven.
ANNIE Klopt het dat jullie geen telefoon hebben ?
JANS Wie zegt dat ?
ANNIE De eigenaar.
JANS Dan klopt het.
KARIN **(Wijst naar de kelderdeur)** Wat is dat trouwens voor een deur ?
JANS Kelder. Waarom ?
KARIN Nee, zo maar, hij zit op slot.
JANS Waarom zou die niet op slot mogen zitten ?
KARIN Het was zo maar een vraag.
JANS Daarop gaf ik ook zo maar een antwoord.
ANNIE U bent niet erg spraakzaam.
JANS Gaat wel.
ANNIE Mogen de gasten geen gebruik maken van de kelder ?
JANS Had u behoefte naar de kelder te gaan dan ?
ANNIE Je weet het maar nooit. Ik heb soms de vreemdste verlangens en neigingen.
JANS Zoals het afdalen in een kelder bijvoorbeeld.
ANNIE Wie zal het zeggen.
JANS Vreemd.
ANNIE U wilt mij blijkbaar niet zeggen waarom die deur afgesloten is.
JANS Ik zie het nut er absoluut niet van in. En als ik het nut er wel van in zou zien, zou ik geen zin hebben om het u te vertellen. Uw kamer is boven en de

kelder is niet bij de huurprijs inbegrepen.

ANNIE
JANS Tjongejonge wat een mond vol.
En dan nog iets. Als u een enigszins aangenaam verblijf hier wilt hebben, dan geef ik u de raad niet te veel vragen te stellen.

ANNIE
JANS Niet te veel vragen stellen ? Waarom niet ?
Niet te veel vragen stellen heb ik gezegd. U bent toch niet hardhorend ?
Nou, gaat u nu mee naar boven, ik heb meer te doen. **(Licht gaat plotseling uit)**

KARIN
JANS **(Kijkt geschrokken om zich heen)** Wat is dit ?
Licht is uit.

KARIN
JANS Hoe komt dat ?
Geen idee.

PIET
JANS Gebeurt dat vaker ?
Nee, nooit. Zo en nu gaan we naar boven. **(Iedereen af. Na enkele ogenblikken komt Ted op. Hij loopt naar de kelderdeur. Opent met een sleutel de deur en kijkt naar binnen. Dan doet hij de deur weer dicht en draait hem op slot. Ted gaat af. Licht gaat weer aan. Na enkele ogenblikken komt Jill op)**

JILL **(Slaat de sneeuw van haar jas)** Wat een weer, nog nooit z'n sneeuwstorm meegemaakt. **(In de richting van de deur)** Waar blijf je nou ?
Wat ?

KIM
JILL **(Hard)** Ik vroeg waar je blijft.
KIM Ik kom.
JILL Is daar iemand ?
KIM Wat ?
JILL **(Hard)** Ik vroeg of daar iemand is.
KIM Nee.
JILL Hier ook niet.
KIM **(Komt op. MP3-speler om haar hals, oortjes in haar oren)** Er zal zo wel iemand komen denk ik.
Waarom denk je dat ?
Wat ?

JILL **(Hard)** Haal in hemelsnaam die doppen uit je oren.
KIM Waarom ?
JILL Omdat je niet met iemand kunt communiceren en tegelijkertijd naar keiharde muziek kunt luisteren. Daarom ! **(Kim neemt met tegenzin haar oortjes uit)** Jij zei dat er zo wel iemand zou komen en toen vroeg ik waarom je dat dacht.

KIM Dat is toch altijd zo in hotels ? Bovendien stond er een auto voor de deur.
JILL **(Kijkt om zich heen)** Er stond toch duidelijk op dat bord dat je hier kunt overnachten hè ?

KIM Ja, heel duidelijk. Waarom ?
JILL Omdat het er nu niet bepaald uit ziet als een hotel.
KIM **(Kijkt om zich heen)** Het ziet er wel cool uit.
JILL Laten we hier maar wachten tot er iemand komt. **(Gaat zitten. Op dat moment verschijnt Sam achter het raam. Hij staat daar bewegingloos en staart naar Kim)**

KIM **(Ziet Sam en schrikt)** Aaahhh ! **(Meteen daarop verdwijnt Sam)**
JILL Wat is er ?
KIM Er stond iemand achter dat raam.
JILL Iemand achter dat raam ? Wie dan ?
KIM Hoe moet ik dat nou weten ?!
JILL Een man, een vrouw ?
KIM Weet ik het, een man geloof ik.
JILL **(Staat op en kijkt door het raam)** Dat is de hal waar we net binnen zijn gekomen. Ik zie niemand. Weet je het zeker ?
KIM **(Met een zucht)** Mam.
JILL Nou ja, je zou je toch vergist kunnen hebben ?
KIM Nee ik heb me niet vergist, er stond daar iemand.

JILL **(Loopt naar de deur)** Ik ga wel even kijken of er iemand in die hal is.

KIM Ik ga mee. **(Jill en Kim af. Jans komt van boven. Ze voelt aan de kelderdeur of die op slot zit)**

JILL **(Komt op, gevolgd door Kim)** Niemand dus. **(Ziet Jans)** Oh ... neem me niet kwalijk.

JANS Nee hoor.

JILL We zijn op zoek naar iemand van het personeel.

JANS Zeg het eens.

JILL Bij de brievenbus staat een bord, waarop staat dat je hier kunt overnachten en nu wilde ik ...

JANS **(Onderbreekt Jill)** Gaat u me vertellen dat jullie hier óók willen overnachten ?

JILL Ja, volgens dat bord ...

JANS **(Onderbreekt Jill. Voor zichzelf)** Als dat in dit tempo doorgaat zou het nog wel eens een vermoeiende dag kunnen worden. Jullie willen hier dus overnachten ?

JILL Ja, eigenlijk wel ja.

JANS Dat weet u heel zeker ?

JILL Ja, is daar iets mis mee dan ?

JANS Wat zou daar mis mee moeten zijn ?

JILL Nou, u vraagt het zo nadrukkelijk.

JANS Vindt u ?

JILL We durven niet verder te rijden. We zijn bang dat we ingesneeuwd zullen raken.

KIM Er stond zo-even iemand achter dat raam.

JANS Oh.

KIM Een man.

JANS Ik zal de baas even roepen, hij regelt de gasten. **(Jans af)**

JILL Lekker fris type zeg. Al in geen tijden een stuk zeep gezien als je het mij vraagt. Als je ze tegen de muur kwakt blijft ze plakken.

KIM Waarom zou ze dat gevraagd hebben ?

JILL Wat ?

KIM Of we zeker weten dat we hier willen overnachten.

JILL Geen idee, ze leek me niet één van de slimsten.

KIM En toen ik zei dat er een man achter dat raam stond gaf ze geen antwoord.

JILL Misschien vond ze het niet belangrijk. Hè, vervelend nou dat we niet verder kunnen rijden.

KIM Wat doen we als ze geen kamer hebben ?

JILL **(Lachend)** Dan vraag je of je bij die man in bed mag.

KIM Kom op hé.

TED **(Komt op)** Jans zei dat er nieuwe gasten aangekomen waren.

JILL **(Bekijkt Ted van top tot teen)** Ja eh ... ja, dat klopt. Bent u eh ... ?

TED De eigenaar ja. U wilt hier overnachten ?

JILL Ja, als dat mogelijk is tenminste.

TED Soms wel, soms niet.

JILL Wat moet ik me bij zo'n vaag antwoord voorstellen ?

TED We zullen kijken wat we voor u kunnen doen.

JILL We durven niet verder met die zware sneeuwval.

TED U bent met twee personen ?

JILL Ja.

TED Moeder en dochter ?

JILL Ja, ik ben Jill en dit is mijn dochter Kim.

TED **(Sinister)** Leuk ... charmant ... En zo helemaal alleen op reis ?

JILL Ja, dat doen we wel vaker.

TED Nou nou ... u durft.

JILL Hoe bedoelt u ?

TED Twee vrouwen alleen.

JILL We zijn niet zo bang uitgevallen.

TED Er lopen veel vreemde mensen op de wereld rond mevrouw, men kan niet voorzichtig genoeg zijn.

JILL Wij zijn voorzichtig, maakt u zich maar geen zorgen.
TED Er zijn vorige week twee toeristen overvallen, ook twee vrouwen. Een paar kilometer hier vandaan.

JILL Zeg luister eens grapjas, ben je van plan me spookverhalen te gaan vertellen of ga je me nu eindelijk vertellen of we hier kunnen overnachten ?

TED Wilt u ieder een kamer of een tweepersoonskamer ?

KIM **(Snel)** Tweepersoonskamer.
TED U kunt met alle plezier een kamer apart krijgen.
JILL Nee het is goed zo, we slapen bij elkaar op de kamer.
KIM Kan die kamer op slot ?
TED **(Heel dicht bij Kim)** Waarom zou u de kamer op slot willen doen ?
KIM Omdat eh ...
JILL Mijn dochter slaapt een beetje onrustig in een vreemde omgeving en we willen niet het risico lopen dat ze al slaapwandelen door het huis dwaalt.
TED **(Nog steeds dicht bij Kim)** Mocht dat zo zijn dan breng ik u weer veilig terug naar uw kamer.

KIM Er stond een man achter dat raam.
JILL Hè Kim, hou daar nu over op.
KIM Geloof je me niet of zo ?
TED Ik zal Jans even roepen, zij zal u de kamers wijzen.
JILL We zouden graag een hapje willen eten.
TED We eten tegen zeven uur.
JILL Kunnen we de kaart even zien ?
TED We hebben geen kaart, u eet wat de pot schaft.
JILL Nou, lekker dan ... en is het al bekend wat die pot schaft ?
TED Dat moet u aan Jans vragen, zij kookt. Ze komt zo. Jassen in de hal ophangen graag. **(Ted af)**

JILL Wat een griezel zeg.
KIM Een gefrustreerd mannetje dat interessant geheimzinnig wil doen.
JILL Nou ja, laten we hopen dat ze die sneeuwbande snel opgeruimd hebben, zodat we hier weg kunnen.

JANS **(Komt op)** Jullie blijven hier heb ik begrepen. Ik zal de kamer wijzen.
JILL We pakken even de bagage, die staat in de gang. **(Jill en Kim af. Komen onmiddellijk weer terug met koffer en weekendtassen. Hebben hun jas uitgedaan)** Er hangen een aantal jassen aan de kapstok. Hebben jullie op dit moment meerdere gasten ?

JANS Kan zijn.
KIM Is die auto die voor de deur staat van de andere gasten ?
JANS Geen idee. Zo, we gaan naar boven. **(Allen naar boven. Kort daarop komt Sam op. Hij blijft bewegingloos in de ruimte staan en staart naar de deur waar de anderen zojuist afgegaan zijn. Dan voelt hij aan de kelderdeur)**

TED **(Komt op)** Hoe vaak moet ik je nog zeggen dat je van die deur af moet blijven.

SAM **(Schrikt)** Ik deed niets.
TED Je zat met je vingers aan die deur en dat heb ik je verboden.
SAM Hij zit op slot.
TED Dat hoeft je me niet te vertellen, dat weet ik zelf ook wel.
SAM Waarom zit die deur op slot ?
TED Hoe vaak moet ik je nog zeggen dat je dat geen bliksem aangaat.
SAM Mag ik eens kijken wat daar beneden is ?
TED Nee dat mag je niet.
SAM Wat is daar dan beneden ?
TED Niets voor kleine jongetjes. Bovendien heb ik je gezegd dat je je niet mag laten zien als er gasten zijn.
SAM Er zijn nooit gasten.
TED Nu toevallig wel wijsneus. Je hebt dat meisje al de stuipen op het lijf gejaagd.
SAM Ik heb niets gedaan, echt niet.
TED Je hebt staan kijken.

SAM Ze is mooi.
TED Ik wil je niet meer in de buurt van de gasten zien en al helemaal niet in de buurt van dat meisje, heb je dat begrepen ?

SAM Mag ik ook niet kijken ?
TED Nee, je mag ook niet kijken
SAM Waarom niet ?
TED Omdat ik het zeg en nou opgehoepeld.
SAM Blijft ze hier slapen ?
TED Heb je me niet gehoord ? Ophoepelen. **(Ted duwt Sam naar buiten. Ted loopt naar de kelderdeur en opent deze met de sleutel. Kijkt naar binnen en doet de deur weer op slot. Ted af. Annie komt van boven. Ziet dat er niemand is, loopt naar de kelderdeur en voelt er aan. Kijkt dan door het sleutelgat. Op dat moment komt Ted binnen)** Zoekt u iets ?

ANNIE **(Geschrokken)** Ik eh ... hoezo ?
TED U bent behoorlijk nieuwsgierig.
ANNIE Ik keek alleen maar door het sleutelgat.
TED **(Komt heel dichtbij Annie)** En ik houd niet van nieuwsgierige mensen.
ANNIE Oh eh ... oh nee ?
TED Met nieuwsgierige mensen loopt het vaak slecht af.
ANNIE Hoe eh ... hoe bedoelt u ?
TED Mag ik u een goede raad geven ?
ANNIE Als u het niet laten kunt.
TED Blijft u uit de buurt van die kelderdeur.
ANNIE Heeft u iets te verbergen ?
TED Hoe zo ?
ANNIE Och ... zo maar
TED Ik vind u behoorlijk lastig worden en lastige mensen heb ik nog nooit uit kunnen staan. Kan ik verder nog iets voor u doen ?

ANNIE De kamer die u ons gegeven hebt is nu niet bepaald om over naar huis te schrijven.
TED Dan zoekt u toch een ander onderkomen.
ANNIE Muf, vochtig en er hangt een heel eigenaardige lucht.
TED Dan zet u het raam maar open.
ANNIE Het vriest dat het kraakt.
TED Dan laat u het raam maar dicht.
ANNIE Met dit soort adviezen kan ik helemaal niets beginnen.
TED Vanaf het moment dat u hier binnenkwam heeft u lopen zeuren. Ik hou niet van zeurpieten.
ANNIE U houdt niet van nieuwsgierige mensen, niet van lastige mensen en ook niet van zeurpieten. Nou nou ... er blijft op die manier niet veel over.
TED Jawel hoor ... normale mensen. **(Ted af)**
ANNIE **(Kijkt hem na)** Wat een charmante man ... en zo invoelend.
KARIN **(Komt van boven)** Ruikt het in jullie kamer ook zo muf ?
ANNIE De eigenaar zegt dat we het raam maar open moet zetten.
KARIN Meteen bij binnenkomst voelde ik me al helemaal niet op m'n gemak.
ANNIE **(Loopt naar de kelderdeur en voelt er aan)** Vreemd dat zo'n deur op slot zit. Die vent heeft vast iets te verbergen.

KARIN Misschien wil hij gewoon niet dat de gasten in de kelder komen, het is tenslotte zijn kelder.
ANNIE Als je niets te verbergen hebt hoeft je ook niet af te sluiten.
KARIN Daar zit iets in.
JANS **(Komt van boven)** Kan ik helpen ?
ANNIE Die eigenaar van dit eh ... dit logement, is dat uw man ?
JANS Ik heb u gezegd niet te veel vragen te stellen. **(Jans af)**
ANNIE Ik moet eerlijk zeggen dat ik nog nooit zo'n vreemd onderkomen heb meegemaakt.
KARIN Heel vervelend dat we niet weten wat er vanavond op tafel komt.
ANNIE Als er al iets op tafel komt ... en dat is afhankelijk van Jans.

JILL **(Komt van boven)** Goedemiddag.
ANNIE **(Koel en afstandelijk)** Goedemiddag.
KARIN Goedemiddag.
JILL U bent ook gast in dit hotel ?
ANNIE Ik zou dit hier geen hotel willen noemen, maar om uw vraag te beantwoorden, ja, wij zijn ook gast in dit hotel.
KARIN We hebben een vakantie geboekt in een hotel hier veertig kilometer verderop, maar door de zware sneeuwval kunnen we niet verder te rijden.
JILL Wij zitten in hetzelfde schuitje. Ik ben hier samen met m'n dochter. Beetje eigenaardig hotel, vindt u niet ?
ANNIE Nou dat is nog sjiek uitgedrukt. Het is het meest vreemde hotel waar ik ooit heb gelogeed.
KARIN Ik voel me hier helemaal niet op m'n gemak.
JILL Nee, erg enthousiast ben ik ook niet.
KARIN En het is maar de vraag of we vanavond iets te eten krijgen.
JILL Iets te eten krijgen ? Maar de eigenaar zei dat die vrouw eh ... hoe heet ze ook alweer ?
KARIN Jans.
JILL Juist ja, Jans zou koken.
KARIN Wij kregen de indruk dat dat nog niet zeker was.
JILL Niet zeker ? Hoe bedoel je ?
KARIN Als ze zin heeft kookt ze en als ze geen zin heeft kookt ze niet.
JILL **(Verbaasd)** Als ze geen zin heeft kookt ze niet ?
KARIN Ja, zo hebben wij het begrepen.
JILL Ja zeg, is die nou helemaal van de pot gerukt ? **(Jill af)**
KARIN Oh ... die weet van aanpakken.
ANNIE Om je de waarheid te zeggen ben ik niet zo gecharmeerd van dit soort feministische vrouwen.
KIM **(Komt van boven. Oortjes in)** Oh eh ... hallo.
KARIN En jij bent de dochter.
KIM Wat ?
ANNIE Misschien kun je de beleefdheid opbrengen die doppen uit je oren te halen als volwassen mensen tegen je spreken.
KIM Wat ?
KARIN **(Karin gebaart Kim dat ze haar oortjes uit moet doen. Deze doet dat)** We hebben net kennis gemaakt met je moeder. Ze is even vragen hoe het met het avondeten staat. Ik ben Karin. **(Geeft een hand)**
KIM Kim. **(Wil Annie ook een hand geven. Annie geeft echter geen hand)**
ANNIE **(Koel en afstandelijk)** Goedemiddag.
KARIN We zijn gestrand en wachten tot de weg weer sneeuwvrij is dan kunnen we tenminste verder.
KIM Mijn moeder durft ook niet verder te rijden.
KARIN Ik voel me hier helemaal niet op m'n gemak. Ik vind het maar een griezelige bedoening hier. En dan die engerd die steeds zo dicht tegen je aan gaat staan.
KIM Hebben jullie die man ook gezien ?
KARIN Je bedoelt de eigenaar ?
KIM Nee, een andere man, hij stond achter dat raam daar.
KARIN En wat deed hij dan ?
KIM Niets, hij keek alleen maar.
KARIN **(Griezelt)** Hè gatver.
KIM Ik heb aan de eigenaar en die vrouw gevraagd wie die man is, maar ze geven geen antwoord. Ze doen net of ze de vraag niet hebben gehoord.
JILL **(Komt op)** Zo, dat is geregeld. We eten om zeven uur.
ANNIE Is dat zeker ?
JILL Heel zeker. Jans heeft me beloofd te zullen koken.
KARIN En als ze zich niet aan haar belofte houdt ? Ik bedoel, met deze mensen hier weet je dat maar nooit.
JILL Dan koken we toch zelf.
ANNIE **(Ontzet)** Pardon ?!

JILL Ze hebben voldoende eten in voorraad, wat dat betreft houden we het hier wel een paar dagen vol.

ANNIE U denkt toch niet dat ik hier, nota bene tijdens mijn vakantie, de keuken in ga om te koken ?

JILL En waarom niet als ik vragen mag ?

ANNIE U houdt er wel heel vreemde denkbeelden op na mevrouw.

JILL We zullen toch moeten eten nietwaar ?

ANNIE Ik pieker er niet over om hier te koken.

JILL Dan niet.

KARIN **(Tegen Jill)** Heeft u die man ook gezien die achter dat raam stond ?

JILL **(Tegen Kim)** Ben je daar nu nog mee bezig ?

KIM Je zult zien dat ik gelijk heb.

JILL Daar twijfel ik ook niet aan, maar je moet er niet zo'n probleem van maken. Gewoon een man achter een raam. Niets bijzonders. Hou er nou maar over op.

ANNIE Het is een hele opgave om in een dergelijk pension te moeten verblijven.

KARIN Ik voel me hier ook helemaal niet op m'n gemak.

ANNIE Ik verbeeld me niets, werkelijk niet, maar dit hier ... afschuwelijk gewoonweg.

KIM Ik vind het wel leuk hier.

KARIN Dat meen je niet.

ANNIE Ik weet niet wat jij gewend bent jongedame, maar wij verblijven doorgaans in hotels van een ander kaliber.

JILL **(Voor zichzelf. Met een ondertoon)** Die indruk kreeg ik al.

KIM Ik vind het echt iets voor een film ... een griezelfilm, te gek gewoon.

ANNIE Bovendien verbergt de eigenaar iets.

KIM Wat dan ?

KARIN Mijn moeder denkt dat omdat die deur daar op slot zit.

KIM **(Wijst)** Die deur ? **(Loopt er naar toe en voelt aan de deurkruk)** Ja, op slot. Spannend !

ANNIE Hij heeft ons verboden bij die deur in de buurt te komen.

KIM Wauw ! Vet gaaf !

JILL Maar omdat hij u verboden heeft bij die deur in de buurt te komen, wil dat toch nog niet zeggen dat hij iets te verbergen heeft ?

ANNIE Dan hoeft hij ook de deur niet af te sluiten.

JILL Dit soort logica kan ik niet echt volgen.

KIM Hè mam, hou effe op.

ANNIE **(Tegen Karin)** Wat zei ik ... feministisch.

KARIN Hè mam, hou effe op.

JILL Het is die man z'n eigen huis. Hij is dus vrij om deuren op slot te doen als hij daar behoefte aan heeft.

ANNIE **(Geïrriteerd)** Ja mevrouw, nu weet ik het wel. **(Annie naar boven)**

JILL Volgens mij heb ik hare majesteit beledigd.

PIET **(Komt van boven. Tegen Karin)** Waar ben je nou ?

KARIN Ik ben hier.

PIET Je zou zo weer boven komen.

KARIN Ik stond even te praten.

PIET Even noem je dat ?

JILL Is dat je man ?

KARIN Ja, dat is Piet.

JILL Beetje hulpeloos geloof ik.

KARIN Hulpeloos ?

JILL **(Bekijkt Piet van top tot teen)** Ze zijn allemaal hetzelfde.

PIET Huh ?

JILL Ze kunnen nog niet poepen zonder hun vrouw.

PIET Bedoel je mij troela ?

JILL Oh, ik hoor het al ... het macho typetje.

PIET **(Tegen Karin)** Kom mee, we gaan naar boven.

KARIN Ik ga met je mee Piepie.

JILL Piepie ???

PIET Ja ... iets op tegen ?!
JILL Piepie. Wat een giller, dat verzin je toch niet.
PIET **(Kwaad)** Kom op, naar boven. **(Piet en Karin naar boven)**
JILL **(Tegen Kim)** Zag je dat ?
KIM **(Heeft de oortjes weer ingedaan en rommelt aan haar mp3-speler)**
Wat zeg je ?
JILL Dat mens doet precies wat Piepie zegt. Niet te geloven dat zoiets nog bestaat. **(Jill naar boven. Kim merkt niet dat haar moeder weg is en is nog steeds druk met haar mp3-speler. Dan verschijnt Sam in de deuropening. Doordat Kim met haar rug naar de deur staat en haar oortjes in heeft, kan ze hem niet zien en niet horen. Na enkele ogenblikken naar Kim te hebben gekeken, loopt Sam naar Kim en tikt haar op haar schouders. Nog helemaal verdiept in haar mp3-speler draait ze zich nietsvermoedend om)**
SAM Hoi.
KIM **(Schrikt enorm)** Aaahhh !!! Ben je wel helemaal goed bij je hoofd ... malloot ! **(Blijven bewegingloos staan)**

DOEK